

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea și Sveatoslav Moldovan

examinând recursul declarat de reprezentantul Corceac Dorin în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni, în pricina la cererea introductivă depusă de societatea comercială „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016, prin care s-a respins opoziția creditorului banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni privind obligarea lichidatorului de a încheia contract de vânzare-cumpărare a utilajului

c o n s t a t ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 11 martie 2015 s-a admis cererea introductivă depusă de societatea comercială „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, s-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a numit în calitate de administrator al procesului de insolabilitate Odagiu Mariana (f.d. 96).

La 27 noiembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Agronatura” a solicitat administratorului insolabilității Odagiu Mariana procurarea liniei de îmbuteliere a apei minerale ce aparține societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată la prețul de 285 000 lei (f.d. 2).

La adunarea creditorilor societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată din 14 decembrie 2015 în punctul 6 al ordinii de zi s-a propus examinarea cererii depusă de societatea cu răspundere limitată „Agronatura” cu privire la procurarea liniei de îmbuteliere a apei minerale (f.d.1).

Din procesul-verbal al adunării creditorilor societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată rezultă că adunarea din 14 decembrie 2015 nu a fost deliberativă și s-a convocat repetat pentru 21 decembrie 2015 (f.d. 3).

La 21 decembrie 2015 s-a petrecut adunarea creditorilor la care s-a hotărât: sub chestiunea nr. 2 de a nu anunța concurs pentru efectuarea evaluării actelor debitorului și sub chestiunea nr. 6 s-a acceptat propunerea societății cu răspundere limitată „Agronatura” de a procura linia de îmbuteliere a apei minerale la prețul de 285 000 lei (f.d. 12-26, 34-37).

La 31 decembrie 2015 administratorul insolabilității Odagiu Mariana a solicitat instanței de insolabilitate aplicarea procedurii falimentului în privința societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată, care a fost aprobată la adunarea creditorilor din 21 decembrie 2015 (f.d. 10-11).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2016 s-a aprobat hotărârea adunării creditorilor societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată din 21 decembrie 2015, la care s-a decis aplicarea față de debitor a procedurii falimentului.

S-a dispus intrarea imediată în faliment a societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată.

S-a desemnat în calitate de lichidator Odagiu Mariana (f.d. 46).

La 01 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Agronatura” a adresat băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni cerere prin care a invocat că după primire acceptului de cumpărare a utilajului a verificat starea acestora, în urma căreia a constatat că este necesară efectuarea investițiilor suplimentare și a solicitat micșorarea prețului cu 10 000 lei.

A mai invocat că de la prima ofertă au trecut 2 luni și a cerut urgentarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare, dar nu mai târziu de 15 februarie 2016 cu achitarea prețului în rate: 85 500 lei la data încheierii contractului și 189 500 lei la data semnării actului de primire-predare a bunurilor (f.d. 51).

La 01 februarie 2016 banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni a expediat în adresa lichidatorului notificarea Odagiu Mariana, prin care a solicitat comercializarea liniei de îmbuteliere a apei minerale la prețul de 275 000 lei cu achitarea sumei de 85 500 lei la încheierea contractului și 189 500 lei la semnarea actului de primire-predare (f.d. 52-53).

Prin adresa din 09 februarie 2016 lichidatorul Odagiu Mariana și-a exprimat dezacordul privind comercializarea liniei de îmbuteliere a apei minerale prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare la prețul de 275 000 lei cu achitarea în rate, deoarece nu este în drept să încheie acte de proporții fără hotărârea organelor creditorilor (f.d. 54).

Prin procura din 28 decembrie 2015 Corceac Dorin a fost împuternicit de banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni să-i reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a semna și depune cereri, de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 66).

La 16 februarie 2016 reprezentantul Corceac Dorin a depus în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni opoziție solicitând obligarea lichidatorului Odagiu Mariana să încheie cu societatea cu răspundere limitată „Agronatura” în termen de 3 zile de la data pronunțării încheierii contract de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile proprietate a societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată și anume: utilajul de prelucrare și îmbuteliere a apei minerale amplasate în raionul Ungheni, satul Negurenii Vechi care constă din mașini de turnat MP-02Y, instalație pentru gaze CT-2000, automat parțial de suflat ПБ3-500Y, cuptor pentru încălzire a preformelor ППТ4- Y, aparat pentru etichetare ЭТ-600, aparat pentru împachetare УПЛ-500А, transportator К-01-4, compresor К-22, Filtru ФМ-60/16, rezervor cumest 1609 dal (inox), Filtru PO-4-800/P-HR la prețul de 275 000 lei cu achitarea prețului în rate după cum urmează: 85 500 la data încheierii contractului și suma de 198 500 lei la semnarea actului de primire-predare a bunurilor.

În motivarea opoziției reprezentantul Corcea Dorin a indicat că la adunarea creditorilor din 21 decembrie 2015 în punctul 6 din ordinea de zi s-a pus în discuție chestiunea cu privire la examinarea cererii din 27 noiembrie 2015 a societății cu răspundere limitată „Agronatura” cu privire la comercializarea bunurilor mobile

proprietate a societății comerciale „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată grevate cu gaj în favoarea băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni.

Prin hotărârea unicului creditor garantat banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni s-a acceptat cererea societății cu răspundere limitată „Agronatura” și s-a aprobat vânzarea utilajului la prețul de 285 000 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Agronatura” s-a deplasat la locul de păstrare a bunurilor și după efectuarea controlului a constatat necesitatea investițiilor suplimentare, a propus cumpărarea liniei de utilaj la suma de 275 000 lei cu achitarea prețului în rate: 85 500 lei la încheierea contractului de vânzare-cumărare și 189 500 lei la semnarea actului de primire-predare și ca încheierea contractului să fie efectuată nu mai târziu de 15 februarie 2015.

Prin raportul de evaluare efectuat de societatea cu răspundere limitată „Andiol-Consulting” utilajele au fost evaluate la suma de 250 461 lei.

Având în vedere lipsa altor oferte mai avantajoase, termenul limită propus de cumpărător și că prețul propus este superior celui stabilit prin raportul de evaluare, banca a acceptat prețul și metoda de comercializare.

La 01 februarie 2016 banca a adresat lichidatorului Odagiu Mariana notificarea prin care a solicitat comercializarea bunurilor la prețul de 275 000 lei.

Prin răspunsul primit la 11 februarie 2016 lichidatorul Odagiu Mariana a comunicat că nu este în drept să semneze acte de proporții.

A mai invocat hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 10 martie 2014 în care se explică că în cazul în care debitorului gajist i-a fost intentată procedura de insolvență, urmărirea obiectului gajului se va face conform art. 131 alin. (3), (4) și (9) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, potrivit căreia creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolvenței/lichidatorul despre acest lucru, arătând prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui. Odată cu primirea notificării, administratorul insolvenței/lichidatorul este îndreptățit să procedeze la valorificarea și/sau la vânzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat (f.d. 49-50).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016 s-a respins opoziția depusă de banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni (f.d. 126-130).

La 26 februarie 2016 reprezentantul Corceac Dorin a depus în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și emiterea unei hotărâri de admitere a opoziției (f.d. 131).

La 11 aprilie 2016 reprezentantul Corceac Dorin a depus recurs motivat în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni invocând că instanța de insolvență nu a ținut cont de prevederile art. 131 Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, intitulat „Procedura de valorificare a bunurilor grevate cu garanții”, care este o normă specială în raport cu celelalte norme invocate și care se referă la modul de valorificare a bunurilor grevate.

Conform art. 57 alin. (1) din aceeași lege, hotărârea de valorificare a bunurilor afectate cu garanții se ia numai de creditorii garanți.

Având în vedere că banca comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni este singurul creditor garantat al debitorului, convocarea adunării creditorilor ar fi o formalitate care poate dura în timp și duce la pierderea cumpărătorului.

Prin referința depusă la 10 mai 2016 lichidatorul Odagiu Mariana a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii.

Conform art. 8 alin. (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este depus în termen, neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele motive.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea prin care s-a examinat opoziția băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni 26 februarie 2016.

Prin urmare, recursul nemotivat declarat la 26 februarie 2016 de reprezentantul Corceac Dorin în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni împotriva încheierii din 26 februarie 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de insolvență a examinat pricina cu respectarea normelor de drept procedural.

Conform art. 5 alin. (6) și (7) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în competența instanței de insolvență intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolvenței și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvență.

Instanța de insolvență nu are în competența sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvenței/lichidator sau, în mod excepțional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a își administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii prin organele lor.

Conform art. 54 alin. (1) lit. f) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, adunarea creditorilor are următoarele atribuții exclusive: decide asupra încheierii tranzacțiilor de proporții prevăzute la art.69, asupra termenelor și a formei de vânzare a

bunurilor debitorului, precum și a prețului inițial de vânzare a acestor bunuri în cadrul tranzacțiilor de proporții.

Conform art. 54 alin. (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, atribuțiile exclusive ale adunării creditorilor nu pot fi transmise unor alte organe sau persoane.

Conform art. 123 alin. (1) și (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, negocierea directă este o modalitate prin care lichidatorul și un potențial cumpărător convin asupra clauzelor ce trebuie incluse în contractul de vânzare-cumpărare al cărui obiect îl constituie bunuri din masa debitoare.

Liquidatorul va aplica procedura negocierilor directe cu încheierea unui contract de vânzare-cumpărare:

a) atunci când, la aplicarea modalității de vânzare a masei debitoare prin licitație cu reducere sau prin concurs, nu a fost prezentată nicio ofertă sau au fost prezentate numai oferte inacceptabile sau neconforme, sau contractul nu a putut fi încheiat cu ofertantul câștigător din motive imputabile acestuia. Aplicarea procedurii de negociere în acest caz este posibilă numai după anularea procedurii inițiale de licitație sau de concurs;

b) atunci când, în temeiul legii, pentru protecția unor drepturi de exclusivitate, contractul de vânzare-cumpărare poate fi încheiat numai cu un anumit cumpărător;

c) atunci când, ca măsură strict necesară, perioadele de aplicare a licitației cu strigare, a licitației cu reducere sau a concursului nu pot fi respectate din motive de extremă necesitate sau nu pot fi determinate din cauza unor evenimente imprevizibile.

Conform art. 69 alin.(1), (3) și (4) din aceeași Lege, actul de proporții efectuat de administratorul insolvenței/lichidator reprezintă un act juridic sau câteva acte juridice legate reciproc, încheiate direct sau indirect, asupra bunurilor a căror valoare reprezintă peste 10% din valoarea totală a masei debitoare, conform ultimului raport de evaluare, iar în lipsa acestuia, conform ultimului raport financiar.

Hotărârea privind încheierea unui act de proporții de către administratorul insolvenței/lichidator este adoptată de comitetul creditorilor în unanimitate, dacă valoarea bunurilor care fac obiectul acestei tranzacții reprezintă peste 10% și nu mai mult de 50% din valoarea masei debitoare potrivit ultimului raport de evaluare sau, în lipsa acestuia, potrivit ultimului raport financiar, până la luarea deciziei de încheiere a acestui act juridic.

Hotărârea privind încheierea unui act de proporții neprevăzut la alin.(3) se ia de adunarea creditorilor. În cazul în care comitetul creditorilor nu s-a constituit, administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să primească aprobarea adunării creditorilor de a încheia act de proporții.

Conform art. 117 alin. (1), (2), (4), (8), (9) și (10) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după intentarea procedurii falimentului, lichidatorul valorifică și/sau lichidează neîntârziat, în condiții cât mai avantajoase și în timpul cel mai potrivit, masa debitoare numai cu acordul expres al comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, după caz. Termenul de valorificare și/sau de lichidare a masei debitoare nu va depăși 2 ani de la intentarea procedurii falimentului.

În cazul în care, în perioada indicată la alin.(1), valorifică și/sau lichidează masa debitoare fără acordul expres al adunării creditorilor sau al comitetului creditorilor, lichidatorul răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciul cauzat prin înstrăinarea necoordonată a masei debitoare.

Pentru evaluarea bunurilor din patrimoniul debitorului, lichidatorul poate angaja în numele debitorului un evaluator, iar cu acordul comitetului creditorilor poate utiliza un evaluator propriu. Bunurile din patrimoniul debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluare în bloc înseamnă evaluarea totalității de bunuri din patrimoniul debitorului sau evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțeleg bunurile debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau care permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu se consideră funcțional numai dacă are asigurat accesul la drum public și la folosirea utilităților.

Prețul inițial de vânzare a bunurilor din masa debitoare și modul de vânzare se stabilesc la adunarea creditorilor sau la comitetul creditorilor, în baza raportului prezentat de lichidator și a evaluării efectuate în conformitate cu legislația, însă nu poate fi mai mic de valoarea evaluată.

Dacă, pe parcursul a 15 zile din data prezentării raportului, comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor nu s-a expus sau nu aprobă propunerile de valorificare a masei debitoare înaintate de lichidator, acesta este în drept să se adreseze instanței de insolvență pentru confirmarea acestor propuneri. În acest caz, odată cu aprobarea raportului, valorificarea masei debitoare se face sub controlul instanței de insolvență. Încheierea judecătorească de refuz al confirmării modului, termenelor, prețului și condițiilor de valorificare a masei debitoare poate fi contestată cu recurs.

În temeiul hotărârii comitetului creditorilor sau adunării creditorilor, bunurile pot fi vândute de către lichidator în bloc, ca ansamblu în stare de funcționare, sau individual. Lichidatorul va organiza și va desfășura licitații, concursuri sau va antrena în acest scop organizații specializate, cu achitarea serviciilor din contul debitorului. Bunurile nevândute la prima licitație se expun repetat la licitație, la prețuri mai mici, aprobate de adunarea creditorilor sau de comitetul creditorilor. Dacă la licitația repetată nu au fost adjudecate, bunurile se vând la licitație cu reducere. În cazurile în care nu s-au vândut nici la licitația cu reducere ori nu s-au vândut prin concurs, ținut în modul stabilit de prezenta lege, bunurile pot fi vândute, la decizia adunării creditorilor sau a comitetului creditorilor, de către lichidator prin negocieri directe, în bază de contract de vânzare-cumpărare.

Din sensul acestor norme de drept rezultă că după intentarea procedurii falimentului, sarcina de bază a lichidatorului este valorificarea cât mai avantajoasă și lichidarea masei debitoare, însă numai cu acordul expres al comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor.

Valorificare masei debitoare presupune existența următoarelor etape:

a) evaluarea bunurilor masei debitoare (se efectuează de către un evaluator angajat);

b) prezentarea de către lichidator a unui raport în fața comitetului sau adunării creditorilor despre rezultatele evaluării masei debitoare (se prezintă în cel mult 10 zile de la finisarea procesului de evaluare).

c) aprobarea raportului la ședința Adunării creditorului reprezintă autorizarea începerii acțiunilor de vânzare a bunurilor masei debitoare.

d) vânzarea masei debitoare.

Totodată, bunurile din masa debitoare urmează a fi valorificate și comercializate după evaluarea acestora cu petrecerea licitației, și numai în cazul în care nu au fost realizate la licitații, pot fi comercializate prin negocieri directe.

Prin raportul de evaluare din 30 decembrie 2011 întocmit de societatea cu răspundere limitată „Andiol-Consulting” asupra utilajului pentru prelucrarea și îmbutelierea apei minerale s-a stabilit că valoarea de piață a acestuia este de 250 461 lei (f.d. 55-61)

Însă, raportul prezentat nu a fost efectuat în cadrul procesului de insolabilitate.

Conform art. 123 alin. (1)- (4) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, negocierea directă este o modalitate prin care lichidatorul și un potențial cumpărător convin asupra clauzelor ce trebuie incluse în contractul de vânzare-cumpărare al cărui obiect îl constituie bunuri din masa debitoare.

Lichidatorul va aplica procedura negocierilor directe cu încheierea unui contract de vânzare-cumpărare:

a) atunci când, la aplicarea modalității de vânzare a masei debitoare prin licitație cu reducere sau prin concurs, nu a fost prezentată nicio ofertă sau au fost prezentate numai oferte inacceptabile sau neconforme, sau contractul nu a putut fi încheiat cu ofertantul câștigător din motive imputabile acestuia. Aplicarea procedurii de negociere în acest caz este posibilă numai după anularea procedurii inițiale de licitație sau de concurs;

b) atunci când, în temeiul legii, pentru protecția unor drepturi de exclusivitate, contractul de vânzare-cumpărare poate fi încheiat numai cu un anumit cumpărător;

c) atunci când, ca măsură strict necesară, perioadele de aplicare a licitației cu strigare, a licitației cu reducere sau a concursului nu pot fi respectate din motive de extremă necesitate sau nu pot fi determinate din cauza unor evenimente imprevizibile.

Vânzarea prin negocieri directe se face atunci când lichidatorul se adresează exclusiv cumpărătorului potențial ori în cazul când, după îndeplinirea formalităților de publicitate, nu s-a înregistrat decât o singură ofertă. În cazul în care pentru un lot există mai multe solicitări de negociere, vânzarea se face conform procedurii prevăzute la desfășurarea licitației cu strigare, publicarea anunțului de licitație nefiind obligatoriu.

Inițiativa vânzării prin negociere directă poate aparține atât lichidatorului în calitate de vânzător, cât și unui potențial cumpărător interesat.

Contrar normei de drept citate, bunurile în litigiu nu au fost scoase la licitație.

Conform art. 131 alin. (3) din aceeași lege, creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolabilității/lichidatorul despre acest lucru, arătând prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui. Odată cu primirea notificării, administratorul insolabilității/lichidatorul este îndreptățit să procedeze la valorificarea și/sau la vânzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat. Administratorul insolabilității/lichidatorul se poate opune valorificării și/sau vânzării bunului grevat cu garanție în condițiile invocate de creditorul garantat numai dacă acestea contravin legii.

Din sensul acestei prevederi legale rezultă că lichidatorul este în drept să procedeze la valorificarea și/sau la vânzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat, în urma notificării, însă el este în drept și să refuze efectuarea unei asemenea tranzacții.

Conform art. 131 alin. (10) din aceeași lege, una dintre posibilitățile de valorificare constă în trecerea bunului în proprietate creditorului garantat în contul creanței. Acesta nu își poate adjudeca bunul afectat garanției fără ca, în prealabil, să fi dat terților posibilitatea de a participa la cumpărare. În cazul în care bunul grevat cu

garanție nu s-a putut vinde la licitație publică sau prin concurs, orice creditor garantat prin bunul în cauză îl poate prelua, în condițiile prezentei legi, în contul creanței sale la prețul stabilit în publicațiile sau în anunțurile de vânzare pentru ultimul termen de licitație sau de concurs, cu achitarea prealabilă a cheltuielilor de validare și de valorificare a bunului, inclusiv a onorariului de succes stabilit pentru administratorul insolvenței/lichidator. În cazul în care acest preț este mai mare decât valoarea creanței, creditorul garantat poate prelua bunul numai dacă depune suma de bani ce acoperă diferența dintre preț și valoarea creanței garantate, inclusiv cheltuielile de validare a creanțelor și de valorificare a bunului și remunerația administratorului insolvenței/lichidatorului. Dacă mai mulți creditori garantați vor să preia bunul în contul creanței, acesta va fi atribuit potrivit ordinii de preferință. Transmiterea cu drept de proprietate către creditorul garantat a monedei naționale și a valutei străine gajate se efectuează în cazul în care moneda creanței nu diferă de moneda mijloacelor bănești gajate.

Din sensul prevederilor legale citate rezultă că dreptul creditorului garantat de a primi bunul apare după respectarea altor proceduri, și anume: după acțiunile de valorificare a bunului prin licitație publică, concurs sau prin negocieri directe, descrise mai sus. Dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să preavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare. În procesul valorificării bunului de către creditorul garantat acesta urmează să acorde terților posibilitatea de a participa la cumpărare. În cazul în care bunul grevat cu garanție nu s-a putut vinde la licitație publică sau prin concurs, orice creditor garantat prin bunul în cauză îl poate prelua, în condițiile legii, în contul creanței sale la prețul stabilit în publicațiile sau în anunțurile de vânzare pentru ultimul termen de licitație sau de concurs, cu achitarea prealabilă a cheltuielilor de validare și de valorificare a bunului, inclusiv a onorariului de succes stabilit pentru administratorul insolvenței/lichidator.

Banca comercială „Victoriabank” societatea pe acțiuni solicită vânzarea utilajului la preț micșorat cu 10 000 lei decât cel convenit la adunarea creditorilor din 21 decembrie 2015, ceea ce este în detrimentul debitorului și lichidatorul întemeiat a refuzat propunerea băncii.

Or, acțiunile administratorului trebuie să fie orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cât mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile.

Prin urmare, în cazul în care administratorul se opune notificării creditorului garantat de a vinde bunul prin negocieri directe, valorificarea bunului urmează a fi efectuată în condiții generale, deoarece articolul 131 alin. (8) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că valorificarea prin licitație publică, concurs sau prin negocieri directe a bunurilor grevate cu garanții se face după procedura generală prevăzută de lege la vânzarea masei debitoare, cu excepțiile stabilite în prezenta secțiune.

Așadar, vânzarea masei debitoare afectate cu garanții are loc prin licitații publice, concurs sau prin negocieri directe, care se organizează după procedura valorificării bunurilor neafectate cu garanții.

Specificul vânzării bunurilor afectate cu garanții constă în: intenția de vânzare poate veni atât din partea creditorului garantat, cât și din partea administratorului autorizat. Dacă intenția vine de la creditorul garantat, acesta urmează să indice

condițiile de vânzare, prețul inițial. Administratorul autorizat se poate opune condițiilor stabilite de creditorul garantat doar dacă acestea contravin legii și creditorul garantat va putea solicita în posesie cu ulterioara valorificare, bunul afectat cu garanție doar după expirarea termenului de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016 este legală, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Corceac Dorin în interesele băncii comerciale „Victoriabank” societate pe acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2016, în pricina la cererea introductivă depusă de societatea comercială „Unaqua-Com” societate cu răspundere limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan